

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΝΕΝ ΚΟΙΝΩΝΟΥΔΑΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Εγκριτικό Έγγραφο	2165
Ημερομηνία Εγγραφής	4.10.18

Αθήνα, 04.10.2018

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΘΕΜΑ: Προς εξαφάνιση το κόκκινο ελάφι στην Ελλάδα

Το κόκκινο ελάφι (*Cervus elaphus hippelaphus*) είναι το μεγαλύτερο φυτοφάγο ζώο της Ελλάδας που η παρουσία του είναι επιβεβαιωμένη από τους ιστορικούς χρόνους. Ως αναπόσπαστο στοιχείο της ελληνικής φύσης παίζει ουσιαστικό ρόλο στη διαμόρφωση και την εξέλιξη των οικοσυστημάτων, ειδικά στις μέρες μας όπου η ελεύθερη κτηνοτροφία σταδιακά εγκαταλείπεται. Το κόκκινο ελάφι ζούσε κάποτε σε ολόκληρη σχεδόν την ηπειρωτική Ελλάδα. Μέσα σε λίγες ώμως δεκαετίες οι πληθυσμοί του αυρρικνώθηκαν σε ανησυχητικό βαθμό.

Ο πιο ακμαίος πληθυσμός (800 ατόμων) βρίσκεται στον Εθνικό Δρυμό Πάρνηθας κι αυτό γιατί πρόκειται για έναν απομονωμένο πληθυσμό που δεν έχει δυνατότητες μετακίνησης εκτός του ορεινού ύγκου. Μικρός πληθυσμός (20-30 ατόμων) βρίσκεται στη Ροδόπη, κοντά στα σύνορα με τη Βουλγαρία που όμως δεν είναι βιώσιμος βραχυπρόθεσμα. Πρόκειται για διασυνοριακό πληθυσμό, που είναι ο μοναδικός φυσικός σε όλη τη χώρα, τον οποίο μοιραζόμαστε με τη Βουλγαρία. Η έλλειψη κοινής διασυνοριακής περιβαλλοντικής πολιτικής στην περιοχή, μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας λειτουργεί ανασταλτικά για την προστασία του είδους αφού στη χώρα μας το κυνήγι απαγορεύεται ενώ επί βουλγαρικού εδάφους επιτρέπεται. Συν τοις άλλοις, αναπάντητο παραμένει το ερώτημα γιατί ο συγκεκριμένος πληθυσμός ελαφιών σταμάτησε να αναπαράγεται.

Επίσης, μικρός αριθμός ζώων, που έχουν προέλθει από τον πληθυσμό της Πάρνηθας, έχουν μεταφερθεί στα κρατικά εκτροφεία Χρυσοπηγής Σερρών, Μονής Αγιαθωνος Φθιώτιδας, Καλουσίου Πατρών, καθώς και της Κοζάνης, όπου κατά καιρούς απελευθερώνονται σε ελεγχόμενες κυνηγετικές περιοχές με σκοπό τη θήρα. Στην περιοχή Ραφτανάιων-Πραμάντων της Ήπειρου έχει γίνει εμπλουτισμός επίσης με λίγα ζώα. Σημειώνεται ότι έχουν γίνει αναφορές μιας σειράς άλλων απελευθερώσεων ανεπίσημων, καθώς και διατήρησης σε αιχμαλωσία από ιδιώτες σε διάφορες περιοχές της χώρας οι οποίες γίνονται χωρίς να τηρηθούν πάντα οι τυπικές διαδικασίες και η εφαρμογή του προβλεπόμενου νομικού καθεστώτος.

Σύμφωνα με το Κόκκινο Βιβλίο των απειλούμενων ζώων της Ελλάδας (2009) ο τελευταίος φυσικός πληθυσμός ελαφιού που ζει στα δάση της Ροδόπης, ανήκει στην κατηγορία «κρισίμως κινδυνεύον». Το κόκκινο ελάφι και συγκεκριμένα το *Cervus elaphus hippelaphus*, που συναντάται στην Ανατολική Ευρώπη και τα Βαλκάνια (συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας), δεν ανήκει σε κανένα από τα παραρτήματα της Οδηγίας 92/43/EOK, με αποτέλεσμα να θεωρείται είδος μειωμένου κοινοτικού ενδιαφέροντος και να μην

συμπεριλαμβάνεται στα είδη που έχουν προτεραιότητα στην παρακολούθηση και τη διαχείριση, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις της Ελλάδας απέναντι στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Το WWF Ελλάς υποστηρίζει ότι για τη διατήρηση του υφιστάμενου πληθυσμού αλλά και την εξάπλωση του είδους σε νέους βιότοπους, πέρα από την Πάρνηθα, είναι απαραίτητη και επιβεβλημένη η βελτίωση και εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας που αφορά κυρίως στη θήρα αλλά και την εμπορία, τη διακίνηση, τη διατήρηση σε αιχμαλωσία, καθώς και την απελευθέρωση των ζώων. Επίσης, σημαντικά κρίνονται εκτός από τη δημιουργία ενός κέντρου περίθαλψης ζώων, η οργανωμένη δημιουργία τεχνητών υποπλήγυμάτων στη βάση κατάλληλης προετοιμασίας, καθώς και η ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης και των κατοίκων, των κυνηγών και επισκεπτών περιοχών όπου θα μπορούσαν να δημιουργηθούν νέοι υποπληθυσμοί.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάσθε:

1. Ποια μέτρα προτίθεστε να λάβετε αναφορικά με την αποτελεσματικότερη προστασία και διαχείριση του πληθυσμού των κόκκινων ελαφιών στη χώρα μας, καθώς θεωρείται είδος «κρισίμως κινδυνεύον» με αφανισμό;
2. Θα προβείτε σε εκείνες τις ενέργειες που θα προβάλουν το θέμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο ώστε το κόκκινο ελάφι να θεωρείται πλέον είδος αυξημένου κοινοτικού ενδιαφέροντος και να συμπεριλαμβάνεται στα είδη που έχουν προτεραιότητα στην παρακολούθηση και τη διαχείριση;

Ο ερωτών βουλευτής

Γιώργος Αμυραίς, Β' Αθήνας